

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího)

Práci předložil(a) student(ka): Maroš Matis

Název práce: Postsocialistická korupcia ako dedičstvo minulosti? Skúsenosť krajín strednej Európy

Vedoucí práce (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci v rámci instituce): Karel Svoboda

1. **OBSAH A CÍL PRÁCE** (stručná informace o práci, formulace cíle): Práce si klade za cíl zkoumat příčiny korupce. Jedná se tedy o zkoumání širšího jevu, pro který tvoří území, kterým je vymezena, pouze jakýsi referenční rámec. Cílem tak není komparativní analýza ve stylu „kde je víc kauz“, ale komplexní analýza jevu jako takového výrazně ovlivňujícího život v zemích střední Evropy. Zaměřuje se na analýzu a systemizaci korupce, všímá si i problematické definice (v odborné literatuře neexistuje ani shoda, co je a co není korupce). Práce se tak dělí na dvě výraznější podčásti, a to období před a po pádu komunismu. Jak autor správně uvádí, nelze nicméně brát tato období jako ostrou hranu. Právě vazby, které sledoval v první části, svým způsobem přetrvaly i do té druhé.

2. **VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ** (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.): Zvolené téma patří mezi velmi náročná. Z hlediska struktury či argumentace nemám výraznější připomínky, snad jen v některých případech autor na můj vkus trochu více vysvětluje obecný kontext namísto toho, aby se striktně držel jen své problematiky. Jedná se ale spíše o otázku volby, neboť vymezení notoricky známého, a tedy

Autor pečlivě vymezil problém, který bude zkoumat. To je velmi důležité i s ohledem na velmi obtížnou hmatatelnost takového jevu, jako je korupce. Postupuje přitom hlavně kvalitativní metodou, přičemž opět velmi jasně vysvětluje vhodnost tohoto přístupu. Zásadním důvodem přitom je, že kvalita dat, jakož i způsob jejich sběru, tajná povaha korupce atd. neumožňují srovnání, respektive činí jej subjektivním.

Co se týče pramenů a literatury, autor s nimi pracuje velmi dobře, kriticky zhodnocuje jejich přínos. To je vidět již na tom, že nepřebírá prostě jen čísla takových organizací, jako je Transparency International a další, ale pečlivě zkoumá metodologii, kterou k nim ta či ona organizace došla. Tím se sice připravuje o možnost kvantitativního porovnání, nicméně jak sám ukazuje, šlo by o srovnávání hrušek s jablky.

Za povšimnutí stojí seznam použitých zdrojů, který dosahuje přibližně sta titulů, tedy nepoměrně většího množství, než bývá u bakalářské práce zvykem. Autor přitom správně cituje. Pro další práce bych doporučoval harvardskou formu, která lépe vyhovuje podobnému typu textů. Pro bakalářskou práci nebyla po dohodě se mnou použita, čili chybu v tomto beru na sebe.

3. **FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ** (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.): Bohužel, nemohu práci hodnotit po gramatické stránce, neboť se k tomuto necítím ve slovenštině plně způsobilý. Co se týče čtivosti či slohové úrovně, práce je velmi kvalitně zpracována. Podobně je tomu i v případě zpracování citací či odkazů pod čarou, kde jsem nenalezl nějaké výraznější (a vlastně ani menší) chyby. Jak uvádím níže, občasným prohrškem ve vyprávění jsou přeci jen relativizující, jakoby hovorové úvahy (netvrdím že, ale... atd.)

4. **STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE** (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Především je nutné ocenit autorovu odvalu, se kterou se pustil do extrémně náročného tématu. Z jednotlivých tvrzení si například nejsem jistý tím, že maďarská situace na konci 80. let představovala protipól Československu a Polsku (spíše bych tvrdil, že se Československo nacházelo mezi nimi – 29).

Z mého pohledu je text na poměry bakalářské práce výrazně nadprůměrný, a to jak z hlediska rozsahu, tak i z hlediska kvality i ambicí, které si klade. Určitě nedává definitivní odpověď na otázku „proč se v těchto zemích uplácí“, to snad ani není možné, ale zajímavým způsobem analyzuje dosavadní zkoumání a zachycuje teoretickou diskuzi kolem tématu korupce. Slabinou, jde-li to tak nazvat, je pak přísné sledování „evidence

based“ přístupu, který je pro zkoumání, právě vzhledem k její skryté povaze, jakousi brzdou. Jak jsem ale uvedl, samo slovo „slabina“ je v tomto případě jen velmi obtížně použitelné. V některých případech by autorovi prospěl o něco úspornější styl: „Netvrdím, že žádný politik a žádná strana nemá úprimný zájem a snahu korupci řešit, ale myslím že obecný nedostatek politické vůle do velké míry odzrkadluje realitu“ (str. 59).

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):
Pokud byste měl obecně srovnat korupci v zemích Visegradské skupiny například s pobaltskými republikami, co je podle Vás hlavním odlišujícím znakem a v čem si jsou podobné?

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA
(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm výborně. Vzhledem k rozsahu i kvalitě zpracování je možné uvažovat i o pochvale za vynikající bakalářskou práci.

Datum: 8. 6. 2015

Podpis:

Pozn.: Hodnocení píše k jednotlivým bodům, pokud nepíšete v textovém editoru, použijte při nedostatku místa zadní stranu nebo přiložený list. V hodnocení práce se pokuste oddělit ty její nedostatky, které jsou, podle vašeho mínění, obhajobou neodstranitelné (např. chybí kritické zhodnocení pramenů a literatury), od těch věcí, které student může dobrou obhajobou napravit; poměr těchto dvou položek berte prosím v úvahu při stanovení konečné známky.